

[Statsministeren]

således på et tidspunkt, hvor hverken hr. Svend Auken eller jeg regnede med den mulighed, at den socialdemokratiske gruppe på et senere tidspunkt skulle beslutte sig for et nej. Tidspunktet ligger også forud for den dag, da hr. Svend Auken skrev sin senere så berømte positive EF-artikel i Dagbladet Politiken. Endelig: tidspunktet ligger forud for, at spørgsmålet om en folkeafstemning overhovedet blev aktuelt.

De 2 notater vurderer de økonomiske fordele ved et dansk medlemskab. Man kan også sige: de vurderer, hvad det er, som eventuelt kan stå på spil, dersom folkeafstemningen – for en sådan bliver der nu tale om – måtte resultere i et nej.

Der er 2 notater. Det ene taler om risikomomenterne for Danmarks økonomi på kort sigt, det andet om risikomomenterne for Danmark på den lange sigt.

Jeg må afvise det, som hr. Svend Auken har sagt i en række dagblade, at der er tale om misbrug af embedsmænd. Jeg forstår overhovedet ikke den betragtning, og jeg må sige, at den forargelse, hr. Svend Auken mobiliserer, ganske åbenbart har et element af hykleri, siden vi alle husker, hvordan hr. Svend Auken i sine ministerår udnyttede sit ministerium og sine embedsmænd.

Regeringen lader nu engang udarbejde notater om spørgsmål, man skønner vigtige, og udfaldet af folkeafstemningen og dermed Danmarks stillingtagen til EF-pakken falder klart ind under den kategori. Nu hvor folkeafstemningen er en realitet, synes jeg i modsætning til, hvad der var i mine tanker, da notaterne blev påbegyndt, at det nok er meget godt, at de 2 notater er blevet offentligt kendt.

Jeg hører med undren visse socialdemokrater hævde, at et nej til pakken ikke har nogen betydning, alt vil bare fortsætte som hidtil. Men de fleste af os ved jo, at sådan forholder det sig ikke.

Svend Auken (S):

Jeg spurgte statsministeren, om han var enig i det, jeg citerede før. Det undlod statsministeren at svare på, og derfor vil jeg selvfølgelig gerne have et svar her i anden omgang.

Når jeg stillede det spørgsmål, hænger det naturligvis sammen med, at hvis statsministe-

ren er enig i de betragtninger, der står her, falder hovedargumentationen for regeringens hidtidige standpunkt i EF-pakkedebatten bort, for det, notatet siger, er, at EF-Traktaten ikke kan ændres, uden at Danmark siger ja, og for det andet siger notatet, at det ikke er værd at beskæftige sig med den situation, at de andre 11 lande laver en ny traktat uden Danmark. Hvis det står til troende – og jeg tror, det er rigtigt – falder hele den argumentation, som statsministeren har lagt frem, væk, den argumentation, der går ud på, at det, vi stemmer om, ikke er ja eller nej til pakken, men Danmarks fortsatte forbliven i EF, og derfor er jeg meget interesseret i at få statsministerens svar på dette spørgsmål.

Må jeg så endelig sige om misbrug af embedsmænd: ingen ville kritisere, at landbrugsministeren beskæftigede sig med eventuelle konsekvenser for landbrugsministeriets område osv., men notatet af 20. januar er et rent politisk dokument i sprogbrug, i opbygning, i argumentation, og hvis det var sådan et neutralt organ, ville det normalt fremgå, hvem der har deltaget, hvem der har udarbejdet det, hvilke ministerier osv. der har medvirket. Det er baggrunden for min kritik af 20. januar, men jeg gentager mit spørgsmål til statsministeren.

Ivar Nørgaard (S):

Jeg vil gerne spørge statsministeren, hvorpå han grunder sin formodning om, at andre landes regeringer vil iværksætte straffeforanstaltninger over for Danmark, når vi den 27. februar 1986 siger nej. Ligger statsministeren inde med udtalelser fra andre landes regeringschefer – og da hvilke? – om, at de vil iværksætte straffeforanstaltninger?

Statsministeren (Poul Schlüter):

Det er ikke så mærkeligt, at jeg undlod at svare på hr. Svend Aukens nye spørgsmål i første omgang. Det hænger sammen med, at vi har den skik her i folketinget, at ministerens opgave er at besvare det på dagsordenen opførte spørgsmål, og nu talte hr. Svend Auken om noget ganske andet. Men jeg besvarer gerne spørgsmålet i anden omgang, og det er altså nu.

Det er korrekt, at i 14. januar-notatet står en bemærkning, som peger i retning af, at alle de skildrede skadevirkninger naturligvis